

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Ssk/103/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3023200002
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Matulník
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:3023200002.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., LL.M. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobcu: C. E. N., narodený X. V. XXXX, trvalý pobyt: T. L. E. XXX, XXX XX G., právne zastúpený: JUDr. Emil Vaňko, advokát, so sídlom Bystrický rad č. 11, Zvolen, IČO: 37 897 951, proti žalovanému: Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Novom Meste nad Váhom, odbor poriadkovej polície, so sídlom Hviezdoslavova 38, Nové Mesto nad Váhom, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ORPZ-NM-OPP-398-004/2022 zo dňa 9. decembra 2022, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Banskej Bystrici, č. k. TN-11S/2/2023-60 zo dňa 20. februára 2025, takto

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Správneho súdu v Banskej Bystrici č. k. TN-11S/2/2023-60 zo dňa 20. februára 2025 zrušuje a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I. Rozhodnutie správneho súdu a priebeh administratívneho konania

1. Správny súd v Banskej Bystrici (ďalej len „správny súd“) napadnutým rozsudkom zo dňa 20. februára 2025, č. k. TN-11S/2/2023-60 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol, ako nedôvodnú, správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. ORPZ-NM-OPP-398-004/2022 zo dňa 9. decembra 2022 (ďalej aj „preskúmané rozhodnutie“).

2. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný podľa § 243 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z. z.“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil disciplinárny rozkaz riaditeľa Obvodného oddelenia Policajného zboru Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) č. 5 zo dňa 12. októbra 2022 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „disciplinárny rozkaz“).

3. Disciplinárnym rozkazom prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 15% na dobu troch mesiacov za disciplinárne previnenie, ktorého sa mal žalobca dopustiť tým, že „... dňa 03.01.2022 v čase okolo 00.15 hod. na ul. Tematínska v Novom Meste nad Váhom počas vykonávania cestnej kontroly vozidla Š. D. Q., bielej farby, EVČ: J.-XXXSK, bez označenia príslušnosti vozidla TAXI služby, ako veliteľ hliadky T-211 prikázal členovi hliadky stržm. J. L. E., aby neoprávnene zadržala v zmysle § 70 ods. 1 písm. d) Zákona č. 8/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov, s poukazom na § 100 ods. 4 Zákona č. 8/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov, vodičovi B. Š., vodičský preukaz č. L.-XXXXX-XX, a to z dôvodu, že pri kontrole nepredložil doklady potrebné na výkon činnosti vodiča taxi služby v čase, keď vodič B. Š. takúto činnosť nevykonával, čím porušil ustanovenie § 48 ods. 3 písm. a) Zák. č. 73/1998 Z. z. „plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými

právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.“

4. Disciplinárny rozkaz napadol žalobca odvolaním, o ktorom rozhodol žalovaný preskúmaným rozhodnutím tak, ako je uvedené v bode 2 vyššie. Následne žalobca napadol preskúmané rozhodnutie správnu žalobou, ktorou sa domáhal jeho zrušenia, ako aj zrušenia disciplinárneho rozkazu. Žalobca v správnej žalobe v podstatnom namietal, že (i) žalovaný v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia iba opakoval stanovisko prvostupňového správneho orgánu, avšak žiadnym spôsobom sa nevysporiadal s odvolacími námietkami žalobcu; (ii) namietal porušenie jeho práva na spravodlivý proces z dôvodu nepredvolania svedkov (L. E. a B. Š.), čo malo spôsobiť, že nebol riadne zistený skutkový stav veci; (iii) namietal, že L. E. nemohol klásť otázky ako svedkovi; (iv) dôvodil, že dôvody na zadržanie vodičského preukazu boli zistené na mieste hliadkou. Vodič B. Š.G. bez pochyb viedol dňa 3. januára 2022 vozidlo taxislužby, pričom toto odvolací orgán ignoroval; (v) uvádzal, že vodič, v snahe vyhnúť sa zadržaniu vodičského preukazu, tvrdil, že je „vodič kuriér“ a nie taxikár, ktorú skutočnosť mali správne orgány ignorovať; (vi) ďalej namietal, že preskúmané rozhodnutie neobsahuje zákonom stanovené náležitosti podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., nemá odôvodnenie, ktoré by bolo preskúmateľné, na základe čoho považuje toto za nezákonné, nezrozumiteľné, arbitrárne a plné pochybností; (vii) namietal taktiež nedostatočne zistený skutkový stav a nesprávne právne posúdenie veci, skutočnosť, že žalovaný sa nevysporiadal s jeho námietkami; (viii) uviedol taktiež, že vodič sa dopustil závažného porušenia pravidiel cestnej premávky, za čo bol uznaný vinným, viedol vozidlo taxislužby, na mieste sa odmietol preukázať potrebnými dokladmi, čo malo za následok neplatnosť jeho vodičského preukazu.

5. Správny súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia správneho orgánu preskúmal najmä v intenciách § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z., ako aj § 70, § 87 až 89, § 91 ods. 6 a § 100 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej ako „zákon č. 8/2009 Z. z.“), pričom dospel k záveru bližšie opísanému v bode 1 vyššie.

6. Správny súd (po tom, ako opísal priebeh správneho konania, rozhodnutia správnych orgánov, správnu žalobu a ďalšie podania účastníkov a aplikované právne predpisy) v podstatnom napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že (i) vymedzil rozhodujúcu skutočnosť zásadnú pre posúdenie disciplinárneho previnenia žalobcu, a to skutkový záver, že žalobca ako člen hliadky dal príkaz na zadržanie vodičského preukazu vodičovi B. Š. z dôvodu nepredloženia dokladov k vedeniu vozidla taxislužby v čase, keď vodič nevedol vozidlo taxislužby, čo správny orgán vyhodnotil ako porušenie povinností policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z.; (ii) v súvislosti s námietkou žalobcu týkajúcou sa nedostatočne zisteného skutkového stavu uviedol, že žalobca touto námietkou nespochybňoval priebeh deja tak, ako ho zistil a opísal prvostupňový správny orgán a ostatne aj žalovaný, uviedol, že žalobca len vyjadroval nesúhlas s posúdením veci; (iii) v súvislosti s opisom stavu veci uviedol, že z dokazovania vyplynulo, že vozidlo nebolo označené ako vozidlo taxislužby, vodič uviedol, že činnosť vodiča taxislužby v danom čase nevykonával a z evidenčnej karty vozidla nevyplývalo, že ide o vozidlo taxislužby; (iv) následne konštatoval, že skutočnosť, že vodič sa dopustil priestupku, keď porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. c), § 4 ods. 1 písm. a) a písm. b) zákona č. 8/2009 Z. z., je skutočnosťou, ktorá zadržanie vodičského preukazu neodôvodňovala; (v) v súvislosti s námietkou žalobcu o nevysporiadaní sa s jeho odvolacími námietkami správny súd uviedol, že žalovaný v preskúmanom rozhodnutí zhrnul priebeh konania, pričom v nadväznosti na námietku nedostatočne zisteného skutkového stavu doplnil, že až v rámci ďalšieho objasňovania a šetrenia priestupku vodiča boli zistené listinné podklady preukazujúce, že k vozidlu Š. D., EČV: J.-XXXSK, je vydané osvedčenie vozidla taxislužby a taktiež, že vodičovi bol vydaný preukaz vodiča taxislužby, so zdôraznením, že tieto skutočnosti v čase zadržania vodičského preukazu zistené a potvrdené neboli. Z toho vyplýva, že žalovaný zotrval na skutkovom stave tak, ako ho zistil prvostupňový správny orgán; (vi) uzavrel teda, že (hoci bolo odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia stručné) bol v tomto prípade skutkový stav zistený dostatočne, v konaní bolo nesporné, že vozidlo bolo zastavené nie ako vozidlo taxislužby, ale ako vozidlo bez platného zákonného poistenia. Tvrdenie žalobcu, že išlo o vozidlo taxislužby, nevyplýva zo žiadneho dôkazu v konaní; (vii) v súvislosti s tvrdením žalobcu o porušení jeho práva na spravodlivý proces (nepredvolanie svedkov) správny súd poukázal na ustanovenie § 233 zákona č. 73/1998 Z. z., následne dôvodil, že „Vzhľadom na takto zistený skutkový stav veci, ako aj s ohľadom na vyjadrenie žalobcu k začatiu disciplinárneho konania, v ktorom neuviedol skutočnosti objektívne spochybňujúce doteraz zistený skutkový stav (len zotrval na tvrdení, že vodič viedol vozidlo taxislužby), nemožno prvostupňové a napadnuté rozhodnutie považovať za nezákonné z dôvodu, že orgán verejnej správy v disciplinárnom konaní osobitne nepredvolal na vypočutie vodiča B. Š. a L. E.“; (viii) následne uzavrel, že správny orgán vo veci náležite zistil skutkový stav, tento je v súlade s administratívnymi spismi, žalobca mal možnosť sa k veci (začatému disciplinárnemu konaniu) vyjadriť podľa § 56 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., z odôvodnenia disciplinárneho rozkazu je zrejme, na základe

čoho správny orgán dospel v prípade žalobcu k záveru o porušení jeho povinností policajta podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z.; (ix) ďalej konštatoval, že preskúmané rozhodnutie obsahuje všetky náležitosti podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z.; (x) vychádzajúc z vyššie uvedeného správny súd uzavrel, že žalobcom uvedené žalobné dôvody nie sú spôsobilé privodiť zrušenie žalobou napadnutého preskúmaného rozhodnutia žalovaného, resp. disciplinárneho rozkazu.

7. O náhrade trov konania správny súd rozhodol tak, že neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario) nepriznal a o náhrade trov konania žalovaného nerozhodoval, pretože tento si nárok na náhradu trov konania neuplatnil, ani správny súd nezistil podmienky pre priznanie práva na náhradu trov konania žalovanému v zmysle § 168 SSP.

II. Kasačná sťažnosť a vyjadrenie k nej

8. Proti napadnutému rozsudku podal žalobca kasačnú sťažnosť, pričom ako dôvod kasačnej sťažnosti v jej úvode označil ustanovenia § 440 ods. 1 písm. b), e), g) a h) SSP, tvrdiac, že „... rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a správny súd sa pri riešení rozhodujúcich otázok nedôvodne odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu ...“.

9. Žalobca v kasačnej sťažnosti opísal priebeh súdneho konania vedeného na správnom súde, podstatu argumentácie žalobcu a žalovaného, ako aj podstatu právneho posúdenia veci zo strany správneho súdu. Zdôraznil, že správny súd, žalovaný a ani vodič (B. Š., ďalej taktiež „vodič“) nespochybnili skutočnosť, že sa v prípade kontrolovaného vozidla Š. D. Q., bielej farby, EVČ: J. - XXX D.T. (ďalej taktiež „kontrolované vozidlo“) jednalo o vozidlo taxislužby, ktoré nebolo v zákonom ustanovenej lehote podrobené technickej kontrole a nemalo platné doklady povinného zmluvného poistenia. Ďalej zdôraznil, že správny súd v danej veci mal nariadiť pojednávanie z úradnej povinnosti, lebo musel mať pochybnosti o skutkovom stave a nemal ponechať nepovšimnuté dva závažné priestupky vodiča, za ktoré bol zadržaný vodičský preukaz. Zdôraznil, že vodič viedol vozidlo taxislužby v zvláštnom režime, iba nevykonával službu prepravy osôb. Išlo o vozidlo taxislužby, o čom nie sú pochybnosti. Ďalej uviedol, že kontrolované vozidlo nebolo označené ako vozidlo taxislužby, hoci išlo o vozidlo taxislužby, a to z dôvodu, ktorý súd ignoroval a tým bola situácia, že kontrolované vozidlo nemalo potom požadované vykonanie frekventovanejšej STK, ktorá sa u týchto vozidiel požaduje. Zdôraznil, že zistenie, že vodič práve nevykonáva taxislužbu, je pre posúdenie veci irelevantné. Zdôraznil, že vodič sám uviedol, že ide o vozidlo taxislužby, ale nevykonáva práve taxislužbu. Túto skutočnosť označil za podstatu nedorozumenia, s ktorým narába ako správny orgán, tak aj správny súd. Následne uviedol, že „... považuje za podivuhodné, prečo sa všetky orgány a súd tiež začali zamýšľať nad tým, že odkiaľ má žalobca informáciu o tom, že ide o vozidlo taxislužby, ak zisťovanie takého zdroja je úplne, ale úplne irelevantné. Poriadny policajt by mal poznať všetky vozidlá vo svojom služobnom obvode, ak mu záleží na dobrom výkone svojej služby. ... ide však o Nové Mesto nad Váhom a nie Paríž. Nejde o tisíce vozidiel, ale o desiatku, ktorú poznajú všetci vnímaví obyvatelia ...“. Uviedol taktiež, že žalovaný nesprávne a nesprávnym postupom zisťoval a zistil skutkový stav. Dokazovanie v zmysle, ako je popisované, nebolo podľa žiadneho správneho zákona či predpisu vôbec vykonané. Dôvodil, že preskúmané rozhodnutie je nepreskúmateľné v dôsledku nedostatočného odôvodnenia, a teda je nezákonné a porušuje zásadu na spravodlivý proces. Už z tohto dôvodu malo byť zo strany správneho súdu zrušené. V závere kasačnej sťažnosti uviedol „Vzhľadom na charakter veci a uvedené dôvody ako aj súčasný stav, navrhuje žalobca, aby kasačný súd rozsudkom zrušil napadnutý rozsudok správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a aby žalovaný orgán zaviazal na povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v celom rozsahu.“.

10. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril podaním z 11. júna 2025, v ktorom v podstatnom uviedol, že navrhuje, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú v súlade s ustanovením § 461 SSP zamietol. Konštatoval, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s výrokom aj s odôvodnením napadnutého rozsudku. Správny súd sa podľa žalovaného dôsledne a preskúmateľným spôsobom vysporiadal so všetkými žalobnými bodmi, správne vyhodnotil skutkový stav zistený v administratívnom konaní a na základe neho dospel k správne právne záveru, že žaloba nie je dôvodná. Následne uviedol, že žalobca zotrváva na svojom subjektívnom a právne chybnom výklade, že ak je vozidlo evidované ako vozidlo taxislužby, je vodič povinný preukazovať sa špecifickými dokladmi kedykoľvek, bez ohľadu na faktický výkon činnosti. Zdôraznil, že takýto výklad nemá oporu v zákone. Následne uviedol, že kontrolované vozidlo nebolo označené ako vozidlo taxislužby a vodič na mieste výslovne uviedol, že takúto činnosť nevykonáva. Uviedol tiež, že má za to, že správny súd postupoval v súlade s § 107 ods. 1 SSP, keď vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania. Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti bolo žalobcovi doručené dňa 25. júna 2025 na vedomie.

III. Právne posúdenie veci kasačným súdom

III.A Procesný postup najvyššieho správneho súdu

11. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas [§ 443 ods. 2 písm. a) SSP] preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 10 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

12. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho správneho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. septembra 2025 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

13. Po preskúmaní napadnutého rozsudku správneho súdu a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, najvyšší správny súd dospel k záverom, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

III.B Aplikované právne predpisy

14. Podľa § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z., policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.

15. Podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z., rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnoty, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo doručením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

16. Podľa § 87 ods. 3 písm. b) zákona č. 8/2009 Z. z., pravidelným lekárskeým prehliadkam každých päť rokov a po dosiahnutí veku 65 rokov každé dva roky sú povinní podrobiť sa vodiči, ktorí sú držiteľmi vodičského preukazu Slovenskej republiky a ktorí vedú vozidlo s právom prednostnej jazdy, motorové vozidlo využívané na zasielateľstvo a taxislužbu a na poskytovanie poštových služieb.

17. Podľa § 89 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z., vodiči uvedení v § 87 ods. 3 písm. a), ktorí dovŕšili vek 65 rokov a vodiči uvedení v § 87 ods. 3 písm. b) musia mať pri vedení motorového vozidla pri sebe doklad o zdravotnej spôsobilosti; na výzvu policajta sú povinní sa takýmto dokladom preukázať. Vodiči uvedení v § 88 ods. 6 písm. a), ktorí dovŕšili vek 65 rokov, a vodiči uvedení v § 88 ods. 6 písm. b) musia mať pri vedení motorového vozidla pri sebe aj doklad o psychickej spôsobilosti; na výzvu policajta sú povinní takýmto dokladom sa preukázať. Vodiči uvedení v § 87 ods. 3, ktorí dovŕšili vek 65 rokov, a vodiči uvedení v § 88 ods. 6, ktorí dovŕšili vek 65 rokov, sa preukazujú dokladom o zdravotnej spôsobilosti a dokladom o psychickej spôsobilosti nie starším ako dva roky. Vodiči uvedení v § 87 ods. 3 písm. b), ktorí nedovŕšili vek 65 rokov, a vodiči uvedení v § 88 ods. 6 písm. b), ktorí nedovŕšili vek 65 rokov, sa preukazujú dokladom o zdravotnej spôsobilosti a dokladom o psychickej spôsobilosti nie starším ako päť rokov. Vodiči, ktorých zdravotná spôsobilosť alebo psychická spôsobilosť je podmienená pravidelným podrobovaním sa lekárskej prehliadke podľa § 87 ods. 5 alebo pravidelným podrobovaním sa psychologickému vyšetreniu podľa § 88 ods. 4, sa preukazujú dokladom o zdravotnej spôsobilosti alebo dokladom o psychickej spôsobilosti s vyznačenou dobou platnosti.

18. Podľa § 100 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z., vodičský preukaz sa považuje za neplatný, ak nie je splnená povinnosť podľa § 89 ods. 1, alebo § 91 ods. 6 alebo ak je zadržaný podľa § 70 ods. 5.

19. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej preprave v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 56/2012 Z. z.“), prevádzkovanie cestnej dopravy a prevádzkovanie taxislužby je podnikanie, ktorého predmetom je odplatné poskytovanie dopravných služieb verejnosti cestnými motorovými vozidlami, ktoré sú na tento účel typovo schválené (ďalej len „vozidlo“).

20. Podľa § 2 ods. 2 písm. a) zákona č. 56/2012 Z. z., dopravnými službami na účely tohto zákona sú v osobnej doprave a taxislužbe preprava cestujúcich a ich batožiny a súvisiace služby poskytované cestujúcim.

21. Podľa § 26 ods. 1 zákona č. 56/2012 Z. z., taxislužba je prevádzkovanie osobnej dopravy vozidlami s obsaditeľnosťou najviac deväť osôb vrátane vodiča ako prepravy jednotlivých cestujúcich alebo skupiny cestujúcich do cieľového miesta podľa zmluvy o preprave osôb.

22. Podľa § 27 ods. 17 zákona č. 56/2012 Z. z. (v znení účinnom v rozhodnom čase), vozidlom taxislužby môže byť len vozidlo, ktoré je zaevidované v koncesii a spĺňa podmienky podľa osobitného predpisu.

23. Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 56/2012 Z. z. (v znení účinnom v rozhodnom čase), vodičom vozidla taxislužby môže byť len ten, kto je držiteľom preukazu vodiča vozidla taxislužby (ďalej len „preukaz vodiča“).

24. Podľa § 12 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z., vo vyhradenom jazdnom pruhu pre autobusy alebo trolejbusy smú jazdiť aj vozidlá taxislužby, ktoré sú riadne označené. Vozidlo taxislužby pritom nesmie obmedzovať plynulosť jazdy vozidiel, pre ktoré je tento vyhradený jazdný pruh určený.

III.C Vymedzenie predmetu právneho posúdenia

25. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok správneho súdu, ktorým súd postupom podľa § 190 SSP zamietol, ako nedôvodnú, správnu žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu žalovaného a preskúmaného rozhodnutia, ako aj disciplinárneho rozkazu. Závery odôvodňujúce takýto postup správneho súdu sú vyjadrené v bode 1 až 7 vyššie.

26. Disciplinárne previnenie bolo v disciplinárnom rozkaze skutkovo vymedzené nasledovne: (žalobca) „ ... dňa 03.01.2022 v čase okolo 00.15 hod. na ul. Tematínska v Novom Meste nad Váhom počas vykonávania cestnej kontroly vozidla Š. D. Q., bielej farby, EVČ: J.-XXSK, bez označenia príslušnosti vozidla TAXI služby, ako veliteľ hliadky T-211 prikázal členovi hliadky D.. J.. L. E., aby neoprávnené zadržala v zmysle § 70 ods. 1 písm. d) Zákona č. 8/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov, s poukazom na § 100 ods. 4 Zákona č. 8/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov, vodičovi B. Š., vodičský preukaz č. L.-XXXXX-XX, a to z dôvodu, že pri kontrole nepredložil doklady potrebné na výkon činnosti vodiča taxi služby v čase, keď vodič B. Š. takúto činnosť nevykonával, čím porušil ustanovenie § 48 ods. 3 písm. a) Zák. č. 73/1998 Z. z. „plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený.“.

27. V prejednávanvej veci nebola spornou skutočnosť, že žalobca v uvedenom čase (dňa 3. januára 2022 v čase okolo 00.15 hod.) na uvedenom mieste (ul. Tematínska v Novom Meste nad Váhom) prikázal členovi hliadky (D.. J.. L. E.), aby zadržala v zmysle § 70 ods. 1 písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z., s poukazom na § 100 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z., vodičovi vodičský preukaz.

28. Základnou spornou skutočnosťou v prejednávanvej veci bolo posúdenie, či žalobca príkazom (viď predchádzajúci bod) porušil ustanovenie § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z., teda, či spáchal disciplinárne previnenie uvedené vo výrokovej časti disciplinárneho rozkazu.

29. Pre posúdenie vyššie uvedenej otázky je rozhodnou interpretácia ustanovenia § 89 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z., konkrétne tej jeho časti, ukladajúcej vodičovi (taxislužby) mať pri vedení motorového vozidla pri sebe tam špecifikovaný doklad, a to optikou ustanovenia § 87 ods. 3 písm. b) zákona č. 8/2009 Z. z. Aplikujúc vyššie uvedené právne normy na prejednávanú vec bolo rozhodným posúdiť, či vodič (B. Š.) bol vodičom taxislužby a či ním v rozhodnom čase vedené vozidlo (kontrolované vozidlo) bolo vozidlom využívaným na taxislužbu.

30. Pre úplnosť je nutné dodať, že v prejednávanvej veci nebolo sporným, že (i) kontrolované vozidlo v čase kontroly nebolo označené ako vozidlo taxislužby a túto skutočnosť nebolo možné zistiť ani z evidenčnej karty vodiča a zároveň, že vodič uvádzal, že taxislužbu v čase kontroly nevykonával, avšak (ii) kontrolované vozidlo bolo v rozhodnom čase zaevidované v koncesii podľa § 27 ods. 17 zákona č. 56/2012 Z. z.

31. Kasačný súd v prvom rade uvádza, že je bez právnej relevancie skutočnosť, odkiaľ mal žalobca vedomosť o tom, že vodič je vodičom taxislužby, resp. že kontrolované vozidlo bolo v rozhodnom čase zaevidované v koncesii na taxislužbu. Akokoľvek nadsadene môže pôsobiť tvrdenie žalobcu, že „Poriadny policajt by mal poznať všetky vozidlá vo svojom služobnom obvode, ak mu záleží na dobrom výkone svojej služby. ... ide však o Nové Mesto nad Váhom a nie Paríž. ...“, má takéto zdôvodnenie rovnakú relevanciu ako akcent žalovaného na skutočnosť, že až v rámci ďalšieho objasňovania a šetrenia boli uvedené skutočnosti zistené, ergo, že v čase kontroly neboli zistiteľné. Dôležitým pre ďalšie posúdenie je pravdivosť záveru, že kontrolované vozidlo bolo v čase kontroly zaevidované v koncesii podľa § 27 ods. 17 zákona č. 56/2012 Z. z.

32. Následne, v rámci interpretácie vyššie označených ustanovení zákona č. 8/2009 Z. z. a zákona č. 56/2012 Z. z., bolo nutné sa zaoberať otázkou, či každý vodič pri vedení vozidla taxislužby (rozumej vozidla zaevidovaného v koncesii podľa § 27 ods. 17 zákona č. 56/2012 Z. z., ďalej taktiež „vozidlo taxislužby“) je povinný byť držiteľom preukazu vodiča vozidla taxislužby, a to bez ohľadu na skutočnosť, či je vozidlo označené ako vozidlo taxislužby, resp. či vykonáva prepravu cestujúcich. Inými slovami,

či napr. takéto (neoznačené) vozidlo môže na osobné účely využívať manželka vodiča nedisponujúca preukazom vodiča vozidla taxislužby, resp. či vozidlo taxislužby musí slúžiť výlučne na prevádzkovanie taxislužby. Obdobne možno nastoliť otázku, či osoba, ktorá je držiteľom preukazu vodiča vozidla taxislužby, avšak týmto preukazom (napr. z dôvodu jeho straty/zničenia/expirácie) nedisponuje, môže riadiť iné motorové vozidlo (opäť na osobné účely) „iba“ s vodičským preukazom.

33. Podľa ustanovenia § 27 ods. 17 zákona č. 56/2012 Z. z. môže byť vozidlom taxislužby iba vozidlo, ktoré je zaevidované v koncesii (a spĺňa podmienky podľa osobitného predpisu). Túto normu (ako normu obmedzujúcu) je však nutné interpretovať reštriktívne, a teda v zmysle, že iné vozidlo, ako vozidlo spĺňajúce kritériá uvedené v § 27 ods. 17 zákona č. 56/2012 Z. z., nemôže byť vozidlom taxislužby. Rozhodne ju však nemožno interpretovať extenzívne v zmysle, že vozidlo taxislužby nie je možné používať na iné (zákonom aprobované) účely, prípadne, že by ho nemohla viesť iná osoba pre iné (zákonom aprobované) účely. Ostatne napr. aj ustanovenie § 12 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z. rozlišuje užívanie vozidiel taxislužby označených a neoznačených (tie riadne označené smú jazdiť vo vyhradenom jazdnom pruhu pre autobusy alebo trolejbusy).

34. Zásadným pre vyššie opísanú interpretáciu bolo zaoberať sa zmyslom a účelom sprísnených kritérií na vozidlá taxislužby, resp. vodičov taxislužby podľa zákona č. 56/2012 Z. z. Uvedené „sprísnenie kritérií“ kladie požiadavku napr. na častejšie technické kontroly vozidiel taxislužby, resp. zdravotnú a psychickú spôsobilosť vodiča taxislužby. Zmysel, resp. účel spomínaných sprísnených kritérií možno vyvodiť napr. z nasledovných častí dôvodovej správy k zákonu č. 56/2012 Z. z.: (i) „Tak, ako pri ostatných dopravných licenciách, aj pre taxislužbu možno určiť podmienky, za ktorých ju možno v obci prevádzkovať. Uvedené podmienky (odsek 4) sledujú ochranu cestujúcej verejnosti a zabezpečenie poriadku v doprave v obci.“ (osobitná časť dôvodovej správy k § 27); (ii) „V ďalších odsekoch sú ustanovené podmienky, za akých možno vydať uchádzačovi preukaz vodiča vozidla taxislužby. Zmyslom tejto úpravy je, aby vozidlá taxislužby viedli len osoby, ktoré dávajú záruku riadneho výkonu taxislužby. Cieľom je vytesniť z trhu tzv. čiernych taxikárov, ktorí si privyrábajú svojimi súkromnými vozidlami bez splnenia zákonných požiadaviek odbornosti, zdravotnej spôsobilosti a bezúhonnosti a bez toho, aby platili dane, poisťné a poplatky.“ (osobitná časť dôvodovej správy k § 28); (iii) „Navrhované ustanovenia upravujú technickú spôsobilosť motorového vozidla byť vozidlom taxislužby. Hoci v zásade sa preberá terajší stav, v podrobnostiach ide o mierne sprísnenie technických požiadaviek. Všetky vozidlá taxislužby budú evidované v koncesii, v ktorej sa im prideli prevádzkové evidenčné číslo, ktoré bude musieť byť viditeľne umiestnené na vozidle. Účelom je vytesniť z poskytovania služieb taxislužby motorové vozidlá tzv. čiernych taxikárov, ktoré často nespĺňajú ani základné technické požiadavky na vozidlo taxislužby a nie sú nijako označené ani nikde evidované.“ (osobitná časť dôvodovej správy k § 30).

35. Vychádzajúc z vyššie uvedeného (časti dôvodovej správy k zákonu č. 56/2012 Z. z.) možno uzavrieť, že základným účelom sprísnených kritérií na vozidlá taxislužby, resp. vodičov taxislužby je ochrana záujmov cestujúcich a verejného poriadku pri prevádzkovaní taxislužby, teda pri preprave cestujúcich. Optikou vyššie uvedeného dospel kasačný súd k záveru, že žalobca vzniknutú situáciu (neoznačené vozidlo/nevykonávanie prepravy cestujúcich) nesprávne právne posúdil, keď skutočnosť, že vodič (B. Š.) bol vodičom taxislužby a kontrolované vozidlo bolo vozidlom taxislužby, vyhodnotil pre potreby aplikácie ustanovenia § 100 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z. tak, že z uvedeného dôvodu nariadil zadržanie vodičského preukazu vodiča. Zo strany žalobcu išlo o mylnú interpretáciu ustanovení § 100 ods. 4 v spojení s § 87 ods. 3 písm. b) zákona č. 8/2009 Z. z.

36. V súvislosti s vyššie uvedeným však kasačný súd konštatuje, že správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby v rozsahu uvedenom v § 195 písm. a) až e) SSP a rovnako nie je v danom rozsahu viazaný sťažnosťnými bodmi ani kasačný súd v zmysle § 453 ods. 2 SSP. Zohľadňujúc toto východisko pristúpil kasačný súd aj k preskúvaniu dôvodnosti kasačnej sťažnosti žalobcu - sťažovateľa.

37. V prejednávanej veci správny súd preskúmaval disciplinárny rozkaz a preskúvané rozhodnutie, ktorým bolo žalobcovi podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona č. 73/1998 Z. z. uložené disciplinárne opatrenie - zníženie služobného platu o 15% na dobu troch mesiacov, a to za disciplinárne previnenie spočívajúce v porušení ustanovenia § 48 ods. 3 písm. a) zákona č. 73/1998 Z. z. nesprávnou aplikáciou/interpretáciou § 100 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z.

38. Kasačný súd posudzoval prejednávanú vec optikou svojich skorších rozhodnutí v disciplinárnej agende (hoc nižšie citujúc rozhodnutie týkajúce sa disciplinárneho previnenia sudcu), ktoré sú svojou podstatou príbuzné a spočívajú v tvrdenom porušení povinnosti formou aplikácie nesprávneho právneho názoru sankcionovaného subjektu. Kasačný súd sa vo svojej prejudikatúre zaoberal posúdením nesprávneho právneho názoru ako možného disciplinárneho previnenia a uzavrel, že „Disciplinárny senát zastáva názor, že svojvôľa na účely disciplinárneho deliktu predstavuje jednu z najťažších väd

rozhodnutia. Ide o také rozhodnutia, ktoré sú z pohľadu práva absolútne nepochopiteľné a neobhájateľné. Pôjde najmä o také rozhodnutia, ktoré (i) porušujú jednoznačné znenie aplikovanej právnej normy, alebo (ii) bez relevantného a judikatúrou akceptovaného dôvodu nerešpektujú kasačný názor vyššieho súdu alebo (iii) boli vydané v rozpore s existujúcou jednotnou ustálenou rozhodovacou činnosťou najvyšších súdnych autorít bez toho, aby odlišný právny názor bol podporený racionálnou argumentáciou. ...“ (bod 69 rozhodnutia najvyššieho správneho súdu sp. zn. 32D/13/2021).

39. Z hľadiska posudzovania disciplinárneho previnenia žalobcu (optikou vyššie uvedeného) kasačný súd zameril svoju pozornosť na to, či sporným postupom žalobcu (jeho nesprávnym právnym posúdením situácie) došlo k absolútnemu a jednoznačnému (teda bez akýchkoľvek pochybností) porušeniu právnej normy zohľadniac pritom okolnosti daného prípadu, keď na vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti je potrebné, aby bolo bez pochybností ustálené, že výklad, ktorý prijal žalobca, nebol za žiadnych racionálnych okolností možný a prípustný. Kasačný súd dospel k záveru, že hoci interpretácia aplikovanej právnej normy (§ 100 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z. z.) žalobcom bola interpretáciou nesprávnou (viď bod 35 vyššie), nešlo z jeho strany o explicitný a neudržateľný exces. Jeho interpretácia, hoc značne lineárna, povrchná až zjednodušujúca (nehovoriac o spojení „vodič viedol vozidlo taxislužby v zvláštnom režime“; viď kasačná sťažnosť) však mala svoj zrejmy pôvod v jazykovom vyjadrení právnej normy. S poukazom na vyššie uvedené najvyšší správny súd uzatvára, že v predmetnej veci nejde o prípad, keď by žalobca svojou interpretáciou „do neba volajúcim spôsobom“ porušil zákon, a preto jeho konanie nebolo možné vyhodnotiť ako disciplinárne previnenie.

40. Z dôvodov uvedených vyššie najvyšší správny súd napadnutý rozsudok správneho súdu podľa § 462 ods. 1 v spojení s § 440 ods. 1 písm. g) SSP zrušil a vec vrátil správne súdu na ďalšie konanie.

41. Podľa § 469 SSP, ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, správny súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu. V ďalšom konaní bude povinnosťou správneho súdu opätovne sa vecou dôsledne zaoberať, vyjadriť sa k esenciálnym otázkam vzťahujúcim sa na prejednávanú vec, posúdiť zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovaného v spojení s rozhodnutím a postupom prvostupňového správneho orgánu a vo veci opätovne rozhodnúť. Svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodní.

42. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne správny súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

43. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.